

РЕШЕНИЕ

№ 1355

гр. София, 13.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10624** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
С Решение № 4035 от 05.09.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 9059/2024 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 108-ми състав е отменил Наказателно постановление (НП) № 769168-F754651 от 10.05.2024 г., издадено от заместник-директора на териториална дирекция С. (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП), с което на основание чл. 183, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на „Икигаи Зен“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, е оспорено от административнонаказващия орган, чрез процесуалния му представител-юрк. С. В., с искане да бъде отменено и вместо него АССГ да постанови друго, с което да потвърди

НП.

Наведените касационни основания са нарушение на закона -чл.348, ал.1, т.1 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че най-ранният момент, от който е започнал да тече тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН е датата възлагане на проверката (13.12.2023 г.), следователно съставеният на 05.02.2024 г. АУАН е при спазване на давностния срок по чл.34, ал.1 ЗАНН. Изпълнителното деяние на нарушението се състояло именно в издаването на съответния данъчен документ-фактура, без запознаването с която, като счетоводен документ, нямало как да се извърши преценка дали в него е посочен данък - съставомерен факт на процесното административно нарушение. Срокът по чл. 34 от ЗАНН започвал да тече от момента, в който фактът на нарушението бъде установен от конкретен служител, овластен да съставя актове за този вид административни нарушения, а не от датата на извършване на нарушението, когато е съществувала само възможност същото да бъде констатирано. Освен това нарушителят се считал за открит едва тогава, когато контролният орган разполага със сигурни данни, че конкретно физическо или юридическо лице е извършило конкретно нарушение. Дружеството е имало регистрация само по чл. 97а от ЗДДС, като към този момент не е следвало да издава първичен счетоводен документ - фактура, с начислен в нея ДДС и да посочи данък в размер на 980,00 лв. на отделен ред, и това представлявало административно нарушение по ЗДДС.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът, чрез процесуалния представител юрк. И. поддържа жалбата. Акцентира, че дружеството е регистрирано по чл.97 „а“, ал. 2 от ЗДДС и в хода на проверката е следвало да бъде извършен анализ на въпросната фактура, от която да стане ясно, дали е следвало дружеството да начислява данък. Заявява и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба „Икигаи Зен“ ЕООД не се представлява и не изразява становище по касационната жалба.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура, дава заключение, че оспореното въззивно решение е валидно, допустимо и правилно.

АССГ, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на

чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че при извършена проверка в периода 19.12.2023 г. - 18.04.2024 г. на дружеството - жалбоподател инспектори по приходите констатирани, че „Икигаи Зен“ ЕООД, като данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС е издало данъчен документ - фактура № [ЕГН]/13.06.2022 г., с предмет „писмени преводи от и на английски“ с контрагент „Елит травел“ ЕООД с ИН BG121020441, с данъчна основа - 4900,00 лв., ДДС 20 % - 980 лв., и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начислен данък 20 % - 5880,00 лв., с начин на плащане по сметка.

На 05.02.2024 г. инспектор по приходите в ТД на НАП - [населено място], офис П., в присъствието на двама свидетели и на управителя на дружеството З. Г. съставила против „Икигаи Зен“ ЕООД Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № F754351/05.02.2024 г. за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС, а именно за това, че дружеството, в качеството на данъчно задължено лице, което не е регистрирано по ЗДДС, е издало данъчен документ - фактура № [ЕГН]/13.06.2022 г., с предмет „писмени преводи от и на английски“ с контрагент „Елит травел“ ЕООД с ИН BG121020441, с данъчна основа - 4900,00 лв., ДДС 20 % - 980 лв., и сума за плащане, представляваща сбор от данъчната основа и начислен данък 20 % - 5880,00 лв., с начин на плащане по сметка. Препис от АУАН бил връчен на управителя на дружеството, която е подписала акта без да вписва възражения. Такива не били подадени и в срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН.

Въз основа на съставения АУАН, при пълна идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация, на 10.05.2024 г. заместник-директорът на ТД на НАП - С. издал НП, с което на основание чл. 183, ал. 1 от ЗДДС на „Икигаи Зен“ ЕООД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не е следвало да се образува административнонаказателно производство, респективно същото е следвало да бъде прекратено, което не е било сторено от административнонаказващия орган, в нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Посочил е, че нарушението е станало „служебно известно“ на ТД на НАП-С. към месец юли 2022 г., когато дружеството е подало дневник за продажби с начислен ДДС по посочената в НП фактура, а АУАН е издаден на 05.02.2024 г. На следващо място СРС е приел, че дружеството не е годен субект на отговорност, попадащ в приложното поле на чл. 183, ал. 1 ЗДДС. С тези мотиви въззивният съд е отменил оспорения ЕФ.

Решението е неправилно- при постановяването му са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи отмяната му и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС, по следните съображения:

Касационният контрол за законосъобразност на оспореното съдебно решение, упражняван от Административен съд София-град е ограничен от въведените с жалбата основания (чл.218, ал.1 от АПК, вр.чл.63в ЗАНН), с изключение на съответствието му с процесуалните изисквания, свързани с правораздавателната власт на въззивната инстанция, съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба и с материалния закон.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. Касационната инстанция е длъжна да възприеме изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка, но само когато при установяването ѝ въззивната инстанция не е допуснала съществено процесуално нарушение при осъществената от нея преценка на събраните по делото доказателствените материали. Касационната инстанция не е оторизирана да контролира спазването на правилата на формалната логика в оценъчната дейност на въззивния съд по отношение на наличната доказателствена маса. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване, но той е оправомощен да извърши проверка относно изпълнението на процесуалните изисквания, гарантиращи правилното му формиране в съответствие с принципната норма на чл.14 НПК. Вътрешното убеждение е съзнателна увереност, основана на

доказателствените материали, събрани и проверени по надлежния ред при обективно, всестранно и пълно изследване на обстоятелствата по делото, анализирани и оценени поотделно и в тяхната взаимовръзка. Нарушение на тези изисквания е налице, когато решаващият съд е игнорирал доказателства (напълно пренебрегнал), формално обсъдил или недостатъчно преценил някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване или пък не е събрал необходимите за изясняване на делото доказателства и е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН.

В случая данните по делото сочат непълнота на фактическите установявания, както и несъбирането на всички необходими за изясняване на делото доказателства.

Като мотив за отмяна на НП, СРС е посочил допуснатото нарушение на чл. 34 от ЗАНН. На първо място, изводът на въззивна инстанция, че нарушението е станало известно на контролните органи на датата на неговото извършване 13.06.2022 г., поради което АУАН е съставен извън 3-месечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, течащ от откриване на нарушителя, е неправилен. Трайна е съдебната практика, че нарушителят се счита за открит, когато компетентните органи действително са узнали за извършеното нарушение и неговия автор. Установяването на административно нарушение става след извършване на проверка, съпроводена с анализ на събраните доказателства. В тази връзка не може да се приеме, че на 14.07.2022 г., ТД на НАП са били длъжни и са могли да констатират нарушението по чл. 113, ал. 9 от ЗДДС от страна на дружеството. Действително в НАП се поддържат информационни масиви от бази данни. По делото не е спорно, че дневник за продажби с начислен ДДС по посочената в НП фактура е изпратен към ТД на НАП- С. на 14.07.2022 г. От изпращането на посочените данни обаче не следва, че съдържащата се в тях информация става служебно известна на органите по приходите. Нарушението може да бъде установено едва след извършване на необходимия преглед и анализ на документите, след извършена проверка.

В случая, от представените по делото доказателства - молба от 06.11.2023 г., поканата от 27.03.2024 г., протокол за извършена проверка от 18.04.2024 г. (явяващ се последващ във времето, отнесен към съставения АУАН), действително не може да се установи кога, на практика, е било установено наличието на процесната фактура и

твърдяното неправомерно начисляване на ДДС. Видно от съдържанието на молбата от 06.11.2023 г. е, че дружеството е уведомено от ТД на НАП- С. за извършеното начисляване на ДДС и приспадане на данъчен кредит с писмо, изпратено по електронната поща. При това положение обосновано може да се приеме, че на дата предхождаща изпращането на електронното писмо на имейл адреса на дружеството са били изпълнени условията за установяване на процесната фактура, респ. за обосноваване на извод за извършено от дружеството, във връзка с издаването ѝ нарушение на чл. 113, ал. 9 ЗДДС. За да установи дали АУАН се явява съставен извън тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН, СРС е следвало служебно да изиска доказателства за съдържанието и датата на изпращане на електронното писмо до дружеството. Такива данни по делото липсват, не са представени и други доказателства, установяващи възлагане или извършване на проверка, преди датата на изпращане на електронното писмо. Пред въззивната инстанция, като съд по фактите, следва да бъдат изяснени по безспорен и несъмнен начин всички факти, включени в предмета на доказване. В този смисъл, изводът, че АУАН се явява съставен извън тримесечният срок по чл. 34, ал. 1 ЗАНН е необоснован, което е резултат от допуснато съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в ЗАНН.

Не се споделя и извода на СРС, че дружеството не е субект на отговорност по чл.183, ал.1 от ЗДДС. Според настоящия състав на АССГ, правилно описаното нарушение е съотнесено към санкционна разпоредба по чл. 183, ал. 1 от ЗДДС. Същата предвижда, че лице, което не е регистрирано по този закон и издаде данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв. Диспозицията на санкционната норма съвпада с нарушението на чл. 113, ал. 9 от ЗДДС, поради което и нарушението подлежи на санкциониране на основание чл.183, ал. 1 ЗДДС.

Съгласно чл.113, ал.9 от ЗДДС, данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон или са регистрирани на основание чл. 97а, ал. 1 и 2, чл. 99 и чл. 100, ал. 2, нямат право да посочват данъка в издаваните от тях фактури и известия към фактури. Именно това следва да е посочената норма, отразяваща нарушението и

засягаща интегритета на обществените отношения свързани с правилното определяне на данъка и контрола извършван от органите по приходите.

По изложените съображения АССГ, XII касационен състав намери, че релевираното основание по чл.348, ал.1, т. 2 НПК, вр. чл.63в ЗАНН е осъществено, което налага отмяната на решението на СРС и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС.

По искането за разноси ще се произнесе СРС при новото разглеждане на делото- арг. от чл.226, ал.3 АПК, вр. чл.63д, ал.1 ЗАНН.

Воден от изложеното и на основание чл. 222, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4035 от 05.09.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 9059/2024 г. по описа на Софийски районен съд.
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: